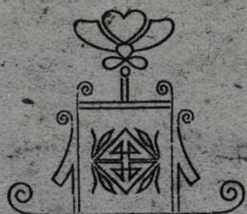
Broj istisaka iznosi 11.000

Naša Gospa Lurdska

Br. 11.

Mjesečno ilustrirano glasilo
Majke Božje Lurdske.

Dozvolom crkvenoga i redovničkoga starješinstva.
Odgovorni urednik:
O. Bernardin Škrivanić, Provinc.

Cijena za čitavu godinu 1 kruna.

Rukopise i pretplatu treba slati
Ocu Bernardinu, Provincijalu kapucinâ.
RIJEKA.

Kat. tiskovno društvo. Rijeka.

Kritična Povijest Lurdskih
Dogagjaja,
Prikazanja i Ozdravljenja.

Ova je knjiga u Francuskoj tako došla na glas, da je u same dvije godine, što je bila izdana, doživjela 16 izdanja. Prevedena je najprije na Hrvatski, zatim na Njemački, Engleski, Talijanski i čak Arapski, nailazeći svuda na silno oduševljenje.

Dogagjaji su u Lurdu takovi, da nije moguće proći preko njih na dnevni red. Za vjernika su Lurdska čudesa očitovanje dobrote Božje i moći Marijine, te neposredan dokaz, da mu je istinita Vjera kat. Za nevjernika su ona uvijek činjenice, o kojima hoćeš ne ćeš mora da razmišlja i da ih ispituje svaki ozbiljni čovjek. Dr. Bertrin napisao je svoju knjigu za vjernika i nevjernika. Vjernik će naći u njoj veliko djelo ljubavi i pouzdanja u Mariju; naći će divan opis Lurdskih Prikazanja, koja će bez dvojbe iz njegovih očiju izmaniti više od jedne suze; naći će krasan broj najnovijih Lurdskih čudesa, koja čitajući morat će višekrat zatvoriti knjigu, da dade oduška ganuću, koje će ga obuzeti, kad bude, da tako rečem, rukama pipao čudo. Nevjernik će pak naći u njoj moćno povjesničko djelo, opremljeno sa svom kritičkom spremom.

Jasnoća u razlaganju, živahnost u pripovijedanju, *čine ovu knjigu doista pravim remek-djelom,* kako ju je nazvao Lurdski biskup, dok je sam sv. Otac nazva: *djelom dostojnim svakoga udivljenja.* — Hrvatsko je izdanje sjajno opremljeno i ukrašeno sa kojih 40 vrlo uspjelih slika.

Širenje ovoga djela najtoplije stavljamo na srce svim štovateljima Djevice Lurdske, jer će tim najviše doprinijeti, da se u Hrvatskoj što više upoznaju velika čudesa Lurdska. Već je ovo djelo zašlo u kojih 5 hiljada kuća, ali tko ne vidi, da je to malo? Cijena mu je da ne može biti niža — 3 kr., pa možemo slobodno reći, da se nikad nije tako krasno djelo, kao što je djelo **Lurd**, prodavalo uz tako nisku cijenu.

Vježbaj se u savršenosti.
Španjolski napisao
Č. O. Alfonzo Rodriguez.
PREVELI
OO. Kapucini na Rijeci.

„Dobra knjiga, najbolji prijatelj“, kaže naša poslovica, i druga opet: *„kaži mi, s kim se družiš, a ja ću ti reći, kakav si“*. Je li zbilja tome tako? Pitaj onoga bezbožnika, kako je izgubio najdragocjeniji dar Božji: Vjeru, i on će ti odgovoriti, ako je iskren: *čitanjem protuvjerskih časopisa i knjiga.* Tako je brate! Kakvu hranu gutaš, onakav ćeš i biti. Drukčije ne može ni da bude.

Jednu dobru, izvrsnu knjigu za dugih zimskih večeri, koje su ti na domaku, želi ti, dragi čitatelju, preporučiti i na srce staviti „N. G. L.“ Djelo: **Vježbaj se u savršenosti**, napisao je sveti redovnik Rodriguez, a uvelike ga hvale svi, koji su ga čitali. Tako jedan učeni čovjek piše o toj biser — knjizi: „Djelo **Vježbaj se u savršenosti** bez dvojbe je jedno ad *najboljih djela svoje vrsti.* Pisac u svemu pokazuje, da savršeno poznaje srce ljudsko i sve, što ga s uspjehom dovodi do svetosti, da tako, *jer je stvoren za Boga, sav bude Božji.* Jasne su nauke, koje raspravlja, divan je red, po kojem ih razregjuje. Nitko ne može te zlatne knjige čitati, a da mu se um ne preobrazi istinom, koja se u njoj otkriva, a volja ne učvrsti u dobru, što se u njoj očituje“.

Tako piše taj učeni muž o toj knjizi, koja je prevedena na sve Evropske jezike — a mi ne budi lijeni odlučismo ga prevesti i na naš lijepi Hrvatski jezik, što eto i učinismo.

Čitavo djelo Rodriguezovo — a ima preko 1000 str. — stoji 11 kr. sa poštom. — Svaki pak svezak, a ima ih 3, stoji 4 kr. sa poštom.

Darovi za Crkvu:

Jakov Franjić, Jaruge 1 kr. — Giuro Perger Jaruge 1 kr. — Mijo Živić 7 kr. — M. Lesić 2 kr. — A. Rubonjina 2 kr. — K. Hemen 2 kr. — A. Silovac 2 kr. — A. Bočina 2 kr. — Martinka Busić 2 kr. — Roza Jakšić 2 kr. — Anka Levaković 1 kr. — Bartol Levaković 1 kr. — Terezija Levaković 1 kr. — Pavao Levaković 1 kr. — Katica Vargić učitelj. Bošnjaci 20 kr. — Marta Alasič sakupila 40 kr. — Marija Buzjak Zagreb 2 kr. — Betika Cerinski, Zagreb 2 kr. — Marija Pincelić, Zagreb 2 kr. — Apolonija Sevšek. Zagreb 2 kr. — Katarina Stiplošek, Zagreb 2 kr. — Radnice „Tvornice Duhana“ Zagreb 4 kr. — Marija Kojčica, Zagreb 1 kr. — Josipa Pracaić, Zagreb 1 kr. — Agnesa Kresnik, Zagreb 2 kr. — Uršula Medvešćak, Zagreb 2 kr. — Josipa Nuk, Zagreb 2 kr. — Josipa Rotnstanj, Zagreb 2 kr. — Barica Hodernja, Zagreb 200 kr. — N. Mrljić iz Vareša 3 kr. — Ivo Zemunović, Vareša 3 kr. — Ivo Crkvenković, Vareša 3 kr. — Ivo Candrić, iz Vareša 8 kr. — T. Kolar sakupila 3 kr. i 60 fil. — D. Kuzmanić 5 kr. — R. Hartman 2 kr. — K. Oršolić 2 kr. — M. Malošević 2 kr. — H. Salaj 2 kr. — A. Sente 2 kr. — L. Kladarić 2 kr. — Marija Filipović 1 kr. — Jošua Babić 1 kr. — Eva Salašević 2 kr. — Kata Filaković 1 kr. — Klementina Koharić učiteljica 14 kr. — Mate Lučić, Zagreb 2 kr. — Franjica Gregurin, Zagreb 2 kr. — Olivija Scelestin, Zagreb 2 kr. — Katarina Husinec, Zagreb 2 kr. — Marija Kozić, Zagreb 2 kr. — Barbara Porodec, Zagreb 2 kr. — Marija Jagatić, Zagreb 2 kr. — Terezija Gršak, Zagreb 2 kr. — Ana Justin, Zagreb 2 kr. — Marija Vala, Zagreb 2 kr. — B. Morkus, Zagreb 5 kr. — Marija Zaletel, Zagreb 1 kr. — Marija Pec, Zagreb 1 kr — Fanika Kelemenec, Zagreb 2 kr. — Jakov Divjak, Zagreb 2 kr. — Marija Mrzljak, Zagreb 5 kr. — Marija Pribušić, Zagreb 5 kr. — Ivan i Marija Štefan, Zagreb 4 kr. — Franjo i Marija Štefan, Zagreb 4 kr. — Grgur i Marija Babić, 4 kr. — Anka Novosel iz Jalžabeta 6 kr. — Marija Hoić Križevac 3 kr. — Mijo Živić, Sikirevci 3 kr. — Martin Marković, Jaruge 1 kr. — Emilija Althaler, Jesenice 5 kr. — Marija Laginja iz Klane 1 Kr. — Antonija Gržinčić, iz Klane 1 kr. — Ana Barak iz Klane 1 kr. — Jolena Koržić iz Klane 1 kr. — Katarina Gržinčić iz Klane 1 kr. — Jelona Gržinčić iz Klane 2 kr. — Ana Gržinčić iz Klane 2 kr.

Gašpar Habek, Ivo Martinčić župnik, Maria Ambrož, Ema Habijan, Irena Habijan, August Habijan, Nikola Mokrović, Ana Mokrović, Marica Mokrović, Cecilija Ivša, Marica Pili, Eva Iveta, Ana Iveta, Bara Obranković, Stjepan Cimperšak, Pavao Cimperšak, Ana Cimperšak, Agata Cimperšak, Katarina Jančić, Dora Fakio, Marica Danek. Svi ovi darovaše po 2 krune iz Marije Gorice (Savski Marof).

Katica Valentić 1 kr. 30 fil. - Josipa Šurina 1 kr. - Katarina Tivljaš 2 kr. - Antun Tivljaš 2 kr. - Bara Lukšić 2 kr. - Bara Laparec 2 kr. - Jure Iskra 2 kr. - Kata Trevisan 1 kr. - Mare Marangunić 2 kr. - Luka Nazor 1 kr. - Mariana Vilimo 1 kr. - Stanica Grgičević 1 kr. - Mijo Živić 5 kr. - Ana Živković 60 fil. - Uerezija Trakatmović 1 kr. - Marija Živić 1 kr. - Josip Šarčević 1 kr. Josip Marković 80 fil. - Jakov Benaković 1 kr. - Valentin Rakitić 1 kr. - Manda Kučić 1 kr. Sofjja Lučić 1 kr. - Margarita N. 2 kr. - Nikola Marković I kr. - Gjuro Živić 40 fil. - Manda Živić 40 fil. - Eva Marković 20 fil. - Ivan Calović 1 kr. - Tomo Lučić 1 kr. Lucija Živić 20 fil. - Katarina N. 20 fil. - Terezija N. 20 fil. - Terezija Galović 10 fil. - Marija Obtakić 20 fil. - Klara Živković 10 kr- - Vinko Taragjić 30 fil. - Marija Jarić 1 kr. - Franja N. 1 kr. - Franjica Živković 40 fil. - M. Bašlinović 1 kr. - Toma Marković 20 fil. - Gjurgja Lučić 20 fil. - Mijo Galović 80 fil. - Manda Lučić 20 fil. - Valentin N. 2 kr. - Terezija Tazanić 2 kr. - Klara Živković 30 fil. - Antonija Gabrić 20 fil. - Mijo Senc župnik 2 kr. - Ana Igjaković 50 fil. Marija N. 50 fil. - M. Deanović 50 fil. - A. Jurković 30 fil. - Lovro Živković 1 kr. - Ivan Živković 2 kr. — Ruža Lučić 1 kr. - Ana N. 20 fil. - Fema Gjuričković 20 fil. - Stanko Nikolić 60 fil. - Franjo Marković 1 kr. - Marija Živić 60 fil. - Antun Živić 40 fil. - Gjurja Galović 20 fil. - Marija Marković 60 fil. - Adolf Tisar učitelj 1 kr. - Mato Kladačić 1 - Franjo Tomin 40 fil. - Gjuro Čivić 40 fil. - Tonka N. 40 fil. - Vlč. **Ivan Milčetić** sakupio u crkvi u Vel. Lošinju 152 kr. od više osoba, koje su od starješinstva samostana ubrojene med dionice 260 Vječnih sv. Misa.

(Slijedi dalje).

Plemenitim dobročiniteljima od srca želim, da ih mila Gospa nagradi najobilnije, a osobito da im blagoslovi njihova poduzeća i obitelji.

O. Bernardin Škrivanić,
Provincijal Kapucinâ.

Svim našim prijateljima nada sve preporučujemo vrlo lijepi — i zašto da ne bismo rekli **Prvi** megju svim kalendarima,

Kalendar Srca Isusova i Marijina

za g. 1909

Kalendari u današnje doba niču kako gljive iza kiše. Ali kako nijesu ni sve gljive zdrave i dobre za jelo, tako nijesu ni svi kalendari zdrava duševna hrana. Ima megju njima i otrovnica gljiva. Treba i megju njima birati, a ne sve uzeti, što ti dogje pod ruku. Mi svojim čitateljima preporučujemo na prvome mjestu lijepi i krasni Kalendar Srca Isusova i Marijina, koji je snabdjeven zdravom duševnom hranom. Mislimo, da ne bi smjelo biti ni jedne kat. kuće bez ovoga krasnoga kalendara. Megju drugim vrlo zanimljivim i lijepim štivom ima tamo i krasni članak Urednika «*N. G. L.*» *Gospa na Hladima*, u kojem i opet odsijeva žarka njegova ljubav prema Mariji.

Cijena je kalendaru takogjer umjerena; stoji 60 fil. broširan, a naručuje se kod *Antuna Scholza u Zagrebu.*

Preporučujemo

svim prijateljima lijepe knjige slijedeća djela, što su izašla nakladom »Hrv. kat. tiskovnoga društva u Zagrebu. — Puno se dandanas piše i čita, a da se ne pita, **što** se čita. Hrv. Kat. tisk. Društvo u Zagrebu počelo je izdavati dobre knjige, da na taj način pruži zgodu svakoj kat. kući, da se opskrbi dobrim štivom i da ujedno stane na put pogubnom djelovanju zle štampe. — Dosada je to društvo izdalo slijedeće knjige, koje »N. G. L.« najtoplije preporučuje.

	broširano	vezeno
B. Kamaryt: »Hrisanta«	K —.80	K 2.—
O. Louis Coloma: »Kraljica i mučenica«	„ 1.—	„ 2.20
A. Špoljar: »Moć i snaga religije«	„ 1.—	„ 2.20
A. Špoljar: »Isus Krist njekoć i sada«	„ 1.—	„ 2.20
Mor. M. Stepinac: »O drevnom dogagjaju nove misli«	„ 1.50	„ 2.80
M. Mayer: »Pod franačkim jarmom«	„ 2.—	„ 3.20
P. A. Sheehana: »Moj novi kakelan« preveo dr. A- Harambašić	„ 1.50	„ 2.80
M. Montal: »Germanin ideal« preveo M. Gećek	„ 1.—	„ 2.80
Jankov S. Dobre: »Listovi mladom dušobrižniku«	„ 3.—	„ 4.—
Dr. Mirko Marchetti: »Inkvizicija i katolička crkva«	„ —.10	„ —.—
Dr. Mirko Marchetti: »Dojmovi sa podnožja Vezuva«	„ —.10	„ —.—
Fernan Capallero: „Lieto u Bornosu"	„ 1.—	„ 2.20
Vjera i politika klerikalizam	„ —.30	„ —.—
Što je Krist	„ —.30	pošt. 5 f. više
O modernizmu: okružnica sv. Oca Pape Pia X.	„ 1.—	„ 2 „ „
S. Babunović: Veliko obećanje presv. Srca Isusova ili Velika devetnica spasa	„ 1.50	uvez. 2.50
Molitve, koje treba da svaki čovjek nauči	„ —.3 filira.	
Naprednjaci i hrvatsko svećenstvo	„ —.20	„
Večeri na Ženevskom Jezeru.		

Nakladno skladište nalazi se u kralj. sveučilišnoj knjižari Stjepana Kugli u Zagrebu.

Izim toga dobivaju se sva djela u administraciji

„HRVATSTVA" Zagreb, Kaptol 27, kao i u svim knjižarama.

Godina I. RIJEKA, dne 8. studenoga 1908. Br. 11.

NAŠA GOSPA LURDSKA

Urednik i izdavatelj **O. Bernardin Škrivanić,** Provincijal.

PAPA, PIJO X.

Ti si Petar, t. j. pećina, i na toj Pećini sagradit ću svoju Crkvu i vrata paklena ne će je nadvladati! — Vijekovi i stoljeća prohujiše, carstva se i kraljestva oboriše, nebrojena krivovjerstva iščeznuše, stupovi se jaki uzdrmaše i strovališe, a ti, Petre, jedini stojiš i odbijaš kao čvrsta pećina burne valove vremena i stoljeća, o Tebe se, nesavladiva Pećino, odbija sve, sto na tebe udari. — Vijekovi netragom minuše..., a Petar, nepom čna Pećina još danas onako strši, kao pr je devetnaest vijekova, u osobi Pape Pija X. Činjenica je to očevidna, istinita, nepobitna, radi koje mora da bude ponosno svako kat. srce. Zato će svi vjerni narodi uprijeti dne 16. svoje oči prema vječnome Gradu, gdje će slavno vladajući Pijo X., glava kršćanstva, **dne 16. proslaviti svoj zlatni Jubilej misništva.**

Na taj dan mora da uzigra od veselja svačije srce; svaka duša mora da bude opojena radošću i veseljem... I **„Naša Gospa Lurdska"**, kojoj je svrha, da sve privede **po Mariji Isusu** prema onoj lozinki Sv. Oca, Pija X.: **„Sve obnoviti u Kristu"**, pridružuje se općenitom veselju svega kršćanskoga puka, te pozivlje svoje čitatelje, da se u ovo burno doba puno mole za sv. Oca, da mu dragi Bog i Prečista Djevica Lurdska — čiji se Jubilej Prikazanja iste godine slavi kad i njenoga žarkoga štovatelja, Pija X. — dade jakost te kô što i do sada sretno upravlja Petrovom lagjicom; da ga Gospodin sačuva i poživi i blažena učini na zemlji, a ne dade ga u ruke neprijateljima njegovim.

U to ime neka odjekne u svačijem kat. srcu trokratni, pun ljubavi i odanosti, pun štovanja i vjernosti, vatreni i oduševljeni: **„Živio naš sv. Otac Papa, Pijo X, naš dobri otac, naš vrhovni glavar, naš kralj!!!"**

u čistilištu!... *Oh! daj Djevice draga, budi Majkom milostivom, ljubeznom Majkom svim našim pokojnicima, oslobodi ih od čestilišnih muka i privedi u vječno blaženstvo!*

Pokoj vječni daruj njima Gospodine! Pokoj po Mariji, mir po Mariji, spasenje po Mariji, kao što je po Marijinom Sinu došlo Otkupljenje....

„Ali što sam ja Gospi skrivila?..."

Ranim jutrom, dne 4. ožujka g. 1858., neko se mlado djevojče, zaogrnuto bijelom kukuljicom vraćalo sa Masabjelske Hridi. Na prvi pogled čovjek bi joj bio dao kojih trinaest do četrnaest godina... Bila je malena stasa; lice, koje je bilo pocrnjelo od sunca, ipak ništa ne bješe izgubilo od svoje naravne svježosti. Na čelu dosta veliku mogao si opaziti pravilne i lijepe poteze. Ispod dosta svedenih obrva nalazile se crne oči, njoj pristojnije od modrih, koje svjetlucahu divotnom vedrinom i blagom dobrotom, koja nikad, a ma niti najmanjom strasti nije bila pomućena; bijahu to oči nevine, mile, čiste, djevičanske oči, koje spominje Evangjelje...

Svaki, koji je to djevojče malko pozornije pogledao, kad se vraćala sa Masabjelske hridi, mogao je opaziti, da je žalosna i sjetna, i da njenu bistru, nevinu dušu, muči misao, koja ju je napunjala tjeskobom i zabrinutošću.

Čitatelj se sigurno dosjetio, tko je to djevojče, što se vraća sa Masabjela; on pozna ono angjeosko lice, koje sam mu sad na opisao, i u slici, koju sam mu sada podao, on ne gleda, niti može da što drugo vidi, do li lik nebeske Vjesnice — skromne kćeri Subiruove — dobre Bernardice; samo ga u duhu gledam, kako samoga sebe pita: «*Otkuda žalost, odakle sjeta, čemu zabrinutost na licu Bernardičinu?...*»

Evo mu odgovora!

Kao što i drugih dana, tako i dne 4. ožujka, Bernardica dogje na Masabjel, prekrsti se, poljubi zemlju i stade kô obično moliti krunicu klečeći na svome mjestu... Ali taj put na njezinome licu nije bilo vidjeti nikakova znaka, koji bi odavao, da je zanešena.... I doista, kad se digla, onima, koji su je propitkivali, što joj je «Gospa» rekla, sva rastužena i kroz suze odgovori:

«*Danas mi se* «*Gospa*» *nije prikazala*». To rekavši još jedanput plačnim očima pogleda svoju Spilju, a zatim se brzim korakom uputi prema očinskoj kući, gdje ostade sve do 7 sati, dok naime ne oćutje u svome srcu nutarnji glas, koji ju je pozivao k Spilji. Zamoli stoga svoga oca, da bi je pustio na Masabjel.

— Nu što ćeš, Bernardice, na Masabjelu — reče joj mirno otac — kad jutros nijesi vidjela «Gospogje?»

— Ali, dragi oče, uvjerena sam, da ću je sada vidjeti....

I zbilja, Bernardica praćena od svoga strica, pohiti k Spilji. Tu nagje dosta svijeta, ali ni izdaleko toliko, koliko ga je bilo ujutro, budući da su se skoro svi, *koji bijahu noć probdjeli kod Spilje, povratili svojim kućama.*

Bernardica po svome običaju klekne, pobožno se prekrste i dok je molila krunicu, licem joj obasja čarobna svijetlost; znak, da joj se njena

mila «Gospa» prikazala. Kad je svršila krunicu, Prikaze nestade, a ona se sva blažena povrati kući.

Prije nego su sjeli, da štogod založe, reći će Bernardici neka njena rogjakinja, imenom Ivana:

«Čula sam, da ti se «Gospa» nije prikazala jutros; moglo bi se dakle dogoditi, da je niti sjutra ne vidiš...

— Istina, jutros je nijesam vidjela, ali sam je vidjela večeras.

— A zašto ti se «Gospa» nije prikazala jutros — upitat će dalje znatiželjno Ivana.

— *Jutros je nijesam vidjela, jer su se nalazili tamo nekoji, koji toga nijesu bili dostojni, budući da su noć kod Spilje nevaljano i grješno sproveli....*

Eto dakle, zašto se prečista Djevica nije onoga jutra prikazala.

Dva tri nesavjesna znatiželjnika, čije je srce moralo biti tvrgje od kamena, a gnjusnije od uličnoga blata, bijahu oskvrnuli Spilju, preodabrano boravište presvete Djevice, one Djevice, koja, čišća od najjačega svijetla, bjelja od snijega, što se gubi po vršcima Alpâ i miomirisnija od najljepšega liljana i od najsvježije ruže — neizmjerno mrzi na svaku opačinu, zloću, ali osobito i nada sve na nečistoću. Mati je roda ljudskoga te okorjele ljude ne samo htjela kazniti time, da im ne udijeli milost, da promatraju Božje i Njeno lice, nego ih je dapače smatrala nevrijednima da vide i sami odsijev svjetlosti, koji je od nje odsijevao i obasjavao nevinu Bernardicu te činio, da to inače siromašno i skromno djevojče više nalići angjelu nego li zemaljskom djetetu.

Eto, radi česa dne 4. ujutro neprispodobiva Djevica nije ostavila svoj nebeski prijestô i položila svoje djevičanske noge na ružin grm.

Ovdje moram primijetiti — a čitateljima žarko preporučujem, da upamte ovu opomenu — da radi grijeha, koji su počinili samo *trojica*, Blažena Djevica — tako je grijeh veliko zlo — četiri *hiljade* osoba — toliko ih se naime toga jutra bilo sakupilo oko Spilje — nije dopustila da uživa odsjev, koji se odrazivao na Bernardici.

Iz toga se vidi, kako dragi Bog radi grijeha samoga jednoga ili dvojice zna često krat kazniti čitavu obitelj, grad, dapače vaskolik narod i pokrajinu... Ovo će mnogima razjasniti uzrok, radi kojega nijesu zadobili ovu ili onu milost, zašto nijesu postigli ovo ili ono, što su Devetnicom iskali od Gospe... Uzrok se tome obično mora tražiti ili u tome, što Majka Marija zna, da bi nam škodilo ono, što ištemo, ili pak — a to je obično, što je naša duša ili duša člana naše obitelj okaljana grijehom. Braćo moja, nikad ne zaboravimo i uvijek neka su nam pred očima one stoput zlatne riječi: *Pokora, pokora. pokora!* . . . .

. . . .

Siromašna je Bernardica sve do pod veče — dok joj se naime nije prikazala «Gospa» najsavjesnije ispitivala svoju savjest, da vidi, nije li možda ona kriva odsutnosti «Gospogje»... Najpomnjivije je pretražila sve kutove svoga srca, da bi našla kakvi nedostatak ili pogrješku... Ali njezina savjest bijaše čista, njezina duša mirna a njezino srce bijaše nepomućeno i od same sjene strasti... Uzrok, radi kojega nije vidjela čarnoga lica drage «Gospe», nije bila ona, a ipak tolika je bila njezina poniznost, tolika njezina čednost, to-

lika i tako velika njena nježnost, da ne bi i sjenom grijeha uvrijedila svoju milu i ljubljenu «Gospogju», da je skoro čitav taj dan sprovela opetujući neprestano riječi: **«Ali, što sam ja toj «Gospogji» skrivila... Ona je nekako rasrgjena...»**

Valsorim.

VJEČNA MLADOST

Vjero krasna, blaga, besmrtna,
Na pobjede vična toli...

Dvojim, da li su svi, ali ne ima sumnje, da će i dobar dio naših čitatelja biti čuo, kako sad ovaj sad onaj govori: **Crkvi je katoličkoj već odzvonilo! Vrijeme je, da je zakopamo i da veći kamen, nego li je bio onaj, kojim su Židovi zapečatili grob njezina Utemeljitelja, postavimo nad njezinu nadgrobnu ploču!...**

Tako ili slično tome govore danomice neprijatelji Crkve, a ipak ne ima krupnije laži od ove.

Istina, moramo na žalost priznati, da se ni u kojem vijeku nije tako bezobzirno mrzilo i napadalo na **Papu, Crkvu** *i* **Svećenstvo,** *kao dandanas. Ali s ponosom možemo reći, da nikad ni u koje doba nijedan naraštaj nije pružio većih i sjajnijih dokaza privrženosti prema* **Papi,** *ljubavi prema Crkvi i odanosti prema Svećenstvu, kao što baš to sada vidimo.*

Tako su ovih dana svi narodi i izaslanici svih zemalja pohrlili u Rim, da pred licem čitavoga svijeta iskažu svoju privrženost i odanost Rimskome Papi — Kristovu Namjesniku, prigodom Pedesetgodišnjice njegova Misništva.

Skoro istodobno, dok će se u Rimu najvećim sjajem i najvećim zanosom slavili Jubilej Papin, dotle najjači i najmoćniji narod na svijetu — Englez — uz neopisivo oduševljenje i uz neizrecivo veselje nosi Isusa u Presv. Hostiji po ulicama svoje ogromne prijestolnice — Londona...

Nalazimo li mi u povijesti Kršćanstva sličan primjer ovome, da bi naime u gradu od 6 milijuna preko 17.000 uvjerenih i srčanih vjernika, izmegju kojih vojvode, lordi, grofovi, plemići, pratilo svoga Stvoritelja, sakrivena u otajstvenim prilikama?

Jučer se — da tako rečem — preko 500 hiljada stanovnika Francuske Kanade (Amerika) sastalo, da proslave uspomenu jednoga biskupa, u kojem oni vide i pozdravljaju **Oca Domovine...**

Veliki su kat. sastanci, skupštine, procesije manifestacije i hodočašća tako učestala, da bi čovjek rekao, da je brzojav izumljen, samo da svijetom raznosi slavlja i pobjede, koje kat. Crkva dan na dan bilježi...

Što da istom rečemo o Lurdu, kamo je već kroz ovu godinu došlo **preko dva milijuna i pô ljudi,** *da moli pred* **Masabjelskom hridi** *i da posvjedoči svoju vjeru u* **Čudo** *pred svijetom, koji se muči i kini, kako da uništi vrhunaravnost. Ponovno pitamo, pamti li svijet takovih prizora, koje mi na svoje oči gledamo. Oni dakle, koji govore, da je Crkva već na umoru, da se osušila, oh! takovi sigurno nijesu nikada prisustvovali veličajnim Lurdskim procesijama sa svijećama, takovi bez dvojbe nikad nijesu čuli, kako se gromovito razlijega katolički* **Vjerujem-Credo,** *koji u*

Lurdu višeput pjeva 80 — do 100.000 osoba; ti ljudi nikad nijesu zašli u Lurdsku bolnicu ili u piscine, gdje muževi i mladići, gospogje i gospodične iz najotmenijih obitelji najvećim samoprijegorom dvore iz čiste ljubavi prema Bogu najstrašnije bolesnike: ovi grobari kat. Crkve takogjer nikad nijesu čuli onih poklika, koji se svagdano čuju u Lurdu: «**Ti si moj Gospodin i moj Bog! Gospodine, mi ti se klanjamo! Isuse, sine Marijin, smiluj nam se! Isuse, blaga i ponizna srca, smiluj nam se!**»

O Lurdu, čarobni Marijin Lurdu, pravi novi Jeruzaleme, vječni Tabore naš, jarko sunce kršćanstva, ti si mi sâm dokazom — kad i ne bih imao drugih, da će hiljadu uredaba propasti, da će stoput nestati vlastodržaca, **kao što su sadanji u Francuskoj,** *da će vijekovi minuti a da ćeš ti,*

Vjero krasna, blaga, besmrtna

slaveći slavlje nad vremenom i ljudima, nad zlobom i opačinom, nad progonstvina i klevetana, prenijeti na sve narode onu istu božansku **nauku** *tvoga Utemeljitelja, koja je bila uvijek sigurnim zalogom tvoje vječne mladosti...*

Slijepa i hroma ozdravila.

Mi smo višeputa u našem listiću istaknuli onu rečenicu sv. Pisma: «*Slijepi progledaju, hromi hode*» i istodobno naglasili, kako se u Lurdu pred očima zabezeknuta nevjerničkoga svijeta svake godine zbiva, da na stotine slijepaca progleda, a veliko mnoštvo hromih ljudi, žena i djece prohodi.

«*Slijepi progledaju, hromi hode*», veli nam sv. Evangjelje. Gospogjica Terezija Dezrijè iz Anoneja, od 15 g., bila je slijepa i hroma. E pa dobro! *Ona sada vidi i hodi.*

Liječnička nam svjedodžba izričito veli, da je Terezija bolovala od uzetosti dvaju pokretnih očnih živaca i od prisilne zgvrčenosti sa ukočenošću prstiju i nogu. Stanje je bolesničino bilo dakle bezutješno i teško. Svako je liječenje bilo bezuspješno. Ostalo je još samo jedno sredstvo: pomoć Božja. Obitelj Dezrijè bijaše svečano obećala, da će svoju milu bolesnicu povesti u Lurd. Bili su odlučili, da će se pridružiti Lionskome hodočašću, te se na put pripraviše *devetnicom,* koju je čitava obitelj obavljala.

Na žalost stanje se bolesničino tako pogoršalo, da su morali odustati od svoje namjere. — Jedna pobožna osoba bi poslana u Lurd, da zastupa obitelj Dezrijè, koja je molitvama — kad nije bilo moguće drukčije — pratila hodočašće. Pustimo radije, da nam sami roditelji Terezini ispripovjede, što slijedi:

«U subotu, dne 16. svibnja, u 8 sati ujutro, noge se naše bolesnice, koje su bile zgvrčene, *najedanput raspružiše same od sebe, bez ikakvoga lijeka* (liječnik ne bijaše pohodio bolesnice kojih 10 dana) *i dogjoše u naravno stanje bez napora i boli.* — Na večer istoga dana u 7 sati, baš kad je redovnica držala ruke bolesničine i opominjala ju, da strpljivo podnosi svoje boli, njezinih 10 prstiju, koji su već dva mjeseca i pô bili jako zgrčeni, *u jedan čas se ispružiše sami od sebe te kao i noge zadobiše svoju naravnu gipkost.* Na pogled takovih čudesa, koja su se dogodila istoga dana, redovnica, koja je dvorila bolesnicu, kao i

svi članovi obitelji, nijesu mogli ino, nego priznati očitu pomoć moguće Djevice Lurdske.

Ali je preostajao još najosjetljiviji i najvažniji dio, budući da u očima nije nastupila još nikaka poboljšica. Nagovarali smo siromašnu bolesnicu, da podvostruči revnost i pouzdanje u presv. Djevicu Lurdsku, koja je bila već pokazala na njoj svoju dobrotu i svoju moć, kad joj je ozdravila tako dugo vremena uzete udove. Mi smo sa svoje strane takogjer dvostrukom revnošću i pouzdanjem molili, i nije bilo uzalud. Presv. Djevica htjela je bez dvojbe da nas poštedi od prevelikog uzbugjenja, kad bi najedanput pokazala svu svoju moć; najveću je milost bila sačuvala za nedjelju, 17. svibnja ujutru, isto tako u 7 sati. Djevojčica dozove nenadano svoje roditelje i javi im, da su joj se i oči same od sebe, kao i noge otvorile i da *posvema dobro vidi sve oko sebe.* Da se o tome zbilja osvjedočimo, pružismo joj knjigu, koja se nalazila blizu nas, da čita. *I doista oči su bile lijepe i bistre kao prije, pošto su bile sasvim zatvorene svijetlu od 12. ožujka sve do 17. svibnja, i od liječnika neizliječivima proglašene.*

Pred takovim ozdravljenjem, koje se dogodilo u 24 sata, tko da ne usklikne iz svega srca: *Vjerujem!* — Treba još zapamtiti, da je od onoga dana — bez ikakog oporavljanja — poslije tri do četiri dana djevojčica poprimila opet sve svoje navike, hodila vrlo dobro, imala dobar tek, dok je prije jedva mogla uzeti malko mlijeka.

Puni zahvalnosti prema Bogu i Njegovoj presv. Majci učinismo drugu devetnicu u zahvalu, a od 27. srpnja do 1. kolovoza pogjoše čudesno ozdravljena djevojčica i njezina majka, da se u

Svetištu Lurdskome u ime cijele obitelji najžarče i najsrdačnije zahvale za dobivenu milost.

Liječnik **„čudesno ozdravljene“** *izdao je sa svom vjernošću svjedodžbu, u kojoj iskreno i odlučno potvrgjuje čudesno ozdravljenje, a koja je zatim poslana dru Boasariu u Lurd.*»

Ovo časovito ozdravljenje, ovaj povratak, izgubljena vida i hoda u jedan čas, i to ne u Lurdu, već daleko od te «*domaje Neokaljane Djevice*», sigurno će napuniti svetim pouzdanjem više od jednu dušu, koja bilo poradi siromaštva, bilo poradi teškoće bolesti i drugih okolnosti ne mogu da hodočaste u Lurd.

Takovi neka ne zdvajaju, neka ne smalaksaju. Samo neka je njihova molitva usrdna, veliko njihovo ufanje, čvrsta njihova vjera i ne ima dvojbe, da će i na njih milostiva Marija baciti svoj pogled... Na stotine je osoba od veoma teških i neizlječivih bolesti ozdravilo, a da nikada nijesu postavili svojih nogu na blagoslovljeno Lurdsko tlo, nego su se samo živom vjerom utekli milostivoj Djevici, koja se dostojala sići sa nebeskih visina i prikazati na Masabjelskoj Hridi

Koliko ih takogjer ima, koji ništa nijesu postigli niti u samome Lurdu, a zadobili su zdravlje, ili na povratku kao gospogjica Glaser, koja je ozdravila istom, kad je ostavila Lurd, povratila se u Pariz i unišla u glasovitu crkvu *Naša Gospa od Pobjeda*, ili pak su zadobili zdravlje kod kuće, kao Marija Vjekoslava Luše, iz Ivetota, koja je g. 1904. ostavila Lurd, a da nije očutjela nikakve polakšice, nego je našla svoju nogu zacijeljenu od velike gnojne rane, kad se nekoga jutra u svojoj sobi nenadano probudila. Ali čemu da navodimo ove primjere, kad ih je na stotine?...

Dosta je da znamo i da vjerujemo, da se zagovorom lijepe naše Gospe Lurdske zbivaju čudesa ne samo u Lurdu — toj pravoj domovini čudesa — nego da se dogagjaju po vasionome svijetu, kuda je god doprla pobožnost k moćnoj Djevici sa skopljenim rukama i modrim pojasom i gdje se lijepo Njeno Ime zaziva, to jest na sve četiri strane svijeta — sve tamo od bogate Amerike, Indije, Australije, Japana i žarke Afrike do samoga Carigrada, ne izuzevši niti lijepe naše Hrvatske, o kojoj možemo reći, da svi njezini plemenitiji i nadobudniji sinovi i kćeri jutrom i večerom zazivlju lijepo, slatko, milo i ugodno ime Marija.

Povijest Lurdskih Prikazanja.

NASTAVAK.

VII.

Pakao ustaje proti Lurdu.

Lako je pojmiti, da pakao nije mogao ostati miran i nehajan pred dogagjajima, koji su se od nekoliko dana zbivali pred Masabjelom. Kako taj početnik tmine i otac laži ne može da ustane proti samome Božjem svemoguštvu, on zato na svaki način hoće da bar osujeti i uništi djela Njegovog neizmjernoga milosrgja i dobrote, koja on u svojoj neiskazanoj ljubavi tvori na korist bijedna čovječanstva.

Možda u nijedno drugo doba nije sotona tako razvila svoje pogubno djelovanje, kao baš u vrijeme, u kojem mi živimo. Dandanas je sve u njegovoj službi: sve tamo od jeftine novine, koja zalazi u selo, da u dušu jadnoga seljaka uštrca otrov laži i kleveta proti Crkvi i Svećenstvu, pa do raskošnih velegradskih kazališta, u kojima na hiljade duša danomice gubi svoju nevinost.

Ali sa svim tim on nije zadovoljan, već neprestance traži, kako da se njegovo kraljevstvo raširi. Radi toga neprestance bdije i pazi na sve, što bi moglo umanjiti i oslabiti njegovu moć. Često baci svoj brižljivi pogled od jednoga do drugoga kraja svijeta, te se zaustavlja na svakome mjestu, gdje se čini da mu prijeti propast.

Je li dakle moguće, da je njegovom pazljivom i bistrovidnom oku umakao čarobni prizor, koji se odigravao pred Masabjelskom hridi? Stara je zmija opazila Spilju rasvijetljenu i na svoj najveći užas u «Gospogji» prepoznala Ženu, o kojoj stoji od početka svijeta pisano: *Neprijateljstvo ću zametnuti izmegju tebe i žene, izmegju sjemena njezina i tvoga, i ona će satrti glavu tvoju a ti ćeš vrebati na petu njezinu.* Zavidnim je okom taj naš najveći i najkivniji neprijatelj gledao nebrojena dobročinstva, koja je nebeska Kraljica držala u pohrani na Masabjelu. Odluči dakle, da će pošto po to sve svoje sile uložiti, e da sve to uništi i osujeti i da navijesti odlučan i nepomirljiv rat ne istina Onoj, koja je «*strašna, kao dobro poredana vojska*», nego njezinome **djelu** i svima onima, koji će ma bilo na koji mu drago način raditi, e da ovo djelo njezine velike ljubavi i samilosti prema čovječanstvu procvate, razgrani se, te mu donese one plodove i ona dobročinstva, kojima ga je Nebo hotjelo obasuti, kad mu je iskazalo tako veliku milost te mu samu prečistu i presvetu Majku Mariju poslalo na svijet, e da ljudima ponovno dozove u pamet nauke, koju je Njezin Božanski Sin donio na zemlju, ali koje se ljudi, skrbeći se prekomjerno za ovozemna, prolazna dobra, više nijesu sjećali.

Netom dakle dozna za dogagjaje, koji su se zbivali na Masabjelu i netom je čuo prve uzdahe molitve i pjesme, koje je zahvalno mnoštvo danju i noću pjevalo u slavu »*liepe Gospe*«

mile naše Marije – odmah se sotona stavi na posao, ne bi li kakogod već u zametku ugušio djelo, koje je jedno od najvećih i najsjajnijih u u povijesti kršćanstva, a koje je iz njegova zagrljaja otelo na hiljade duša.

Budući da našim čitateljima kanimo podati što tačniji i opširniji opis paklenskih navala na Lurd, upozorujemo ih već sada na **slijedeći** *broj, u kojem ćemo opisati, kako je prvu uzeo na nišan samu Miljenicu Djevičinu —* **Bernardicu**, *i to* **prviput** *dne 19. veljače za* **četvrtoga** *Prikazanja.*

PREDBROJNIKE,

koji još nijesu poslali pretplatu, najsmjernije umoljavamo, da čim prije po mogućnosti odmah udovolje svojoj dužnosti. Svi oni, koji bi oklijevali poslati pretplatu, nanijeli bi štetu ne toliko nama koliko samome glasniku, ali nada sve gradnji Nove crkve, koju podižemo u čast bijele Djevice Pirenejske.

Neka se naši dužnici samo sjete, da šaljući na vrijeme i redovito pretplatu za

„Našu Gospu Lurdsku"

ne samo vrše svoju dužnost, nego doprinose svoj milodar, e da što prije u našoj novoj Crkvi zaori pjesma zahvalnica u čast jedine naše Nade i Pomoćnice — Djevice Lurdske.

Gospogja Katarina Lapeir.

«Tamo k posvećenoj Pećini tu sretnu ozdravljenicu vuče svake godine ljubav i zahvalnost...

Tamo na mjestu Djevičinih Prikazanja ona sada zdrava i vesela s onim hiljadama hodočasnika i najvećim oduševljenjem pjeva onu poznatu: *Zdravo, zdravo, zdravo Marijo!*

Tamo, gdje Gava svojim tajinstvenim romonom pjeva neprestance Neporočnoj Majci pjesmu ljubavi i zahvalnosti, prenaša se duhom plemenita Katarina, koja će na vijeke ostati živim svjedokom moći i milosrgja Djevičina.

Ovim se riječima dovršuje u zlatnoj knjizi **Lurd** opis ozdravljenja gospogje Lapeir, koja je pred nekoliko godina ozdravila u svojoj siromašnoj sobici od strašnog raka, iza kako je učinila Devetnicu i prala se Lurdskom vodom.

Doista će ta žena ostati vječitim svjedokom dobrote i moći Marijine kao što i nepomična hrid, o koju će se razbijati svi napadaji i klevete neprijateljâ čuda! Ta napokon tko da naravno protumači iscjeljenje raka u *nekoliko časaka*, kad mu liječnici, i to najvještiji u Tuluzi, nijesu mogli stati na kraj sa *više operacija i najraznovrsnijim lijekovima?!*

Mi smo u 9. br. donijeli fotografiju gospogje Lapeir i prije ozdravljenja i iza ozdravljenja. Neki naš odlični prijatelj i znanac, koji, premda Francuz i ne razumije hrvatski, ipak želi primati «Našu Gospu Lurdsku», upravio nam je ovih dana pismo, u kojem veli:

«Ne čudim se, što Vaš list tako napreduje... Kako mu je samo lijepa vanjština.... a osim toga on piše i pripovijeda o Mariji, alem - kamenu stvorenja....

U 9. br. ste donijeli i fotografiju gospogje Katarine Lapeir.

Ta valjana i dobra žena stanuje tik uz moj stan... Ja sam joj pokazao njezinu sliku, koju ste Vi otisnuli... Ne možete ni pomisliti, kako ju je to razveselilo... Odmah joj suze kanuše niz lice... Sigurno se bila sjetila svoje stare užasne bolesti i blagoslovljena časa, kad je na nju milostiva Djevica Lurdska bacila svoj pogled... Ovih dana

idem propovijedati u jedno mjestance, koje se nalazi izmegju Tarba i Lurda. Dakako da ću se češće zaletjeti do u Marijin Grad i pokloniti dragoj Gospi pred njenim kipom u Spilji. **Budite megjutim uvjereni, da ću se u svojim molitvama sjetiti Vašega listića, kao što i svih njegovih čitatelja...„**

Dakle ovih će dana jedna duša moliti pred milom Spiljom Neporočne Djevice za uspojeh «*Naše Gospe Lurdske*» i za vjerne njene čitatelje!... Koga da ne razveseli i svetim veseljem ne napuni ova vijest?...

NAŠI DOPISI

☞ Uredništvo «N. G. L.» bilo bi sretno, kad bi redovito u svakome broju svoga lista moglo donijeti po nekoliko lijepih i zanimljivih dopisa sa raznih strana Domovine. S toga se najtoplije preporučuje svim svojim prijateljima, da bi nas se češće sjetilo bilo opisom kakve crkvene svečanosti, bilo općenitim pregledom čitavoga stanja svoga mjesta, dakako uvijek sa *vjerskoga* gledišta. Mogli bi nam takogjer javiti, je li u njihovom mjestu razgranjena protukatolička, protuvjerska štampa, i da li joj njezin porazni rad suzbija kat. štampa, to jest, da li se čitaju katoličke novine, listovi, knjige i glasnici, i koliko po prilici listova zalazi u njihov rodni kraj.

Kako je naš listić dosta raširen, dosta bi bilo, kad bi nam se jedanput ili dvaput na godinu javilo kakvim dopisom oko dvadesetorica ili tridesetorica prijatelja i naša bi želja bila odmah oživotvorena. Ištemo li nemoguće? ☜

Gruž, dne 20. kolovoza 1908.

Godine 1898. uz veliko slavlje bi podignut u milovidnom Gružu oltar u čast Majke Božje na mjestu, zvanu Krvarić, povrh Gruža. Kolikogod je hodočašćenje u Krva-

Oltar u čast Majke Božje Lurdske u Gružu.

rić teško radi njegove daljine i visine, ipak stanovnici milovidnoga Gruža, kao i njegove okolice, vrlo često zalaze

do oltara Bl. Dj. Lurdske, odakle se uvijek vraćaju utješeni i okrijepljeni.

Kakogod nas jarko naše sunašce u nekoje mjesece i dane jače i žarće grije, isto tako se ljubav i pobožnost, koju Gružani goje naprama «lijepoj Gospi», osobito očevidno pokazala ove godine prigodom **Pedesetgodišnjice Prikazanja.** *Kroz čitavi mjesec svibanj na stotine je duša svagdano pohagjalo lijepi kip na Krvariću, te srdačnom pjesmom i usrdnom molitvom iskazivalo čast bijeloj Djevici Pirenejskoj.*

Svečanost pak, koja se obavila dne 28. lipnja, ostat će na vijeke utisnuta u srcima onih, koji su joj učestvovali. Mnogobrojnu procesiju, koja je krenula iz župne crkve na Krvarić, uzveličao je sâm **presvij. biskup Marčelić.** *Svečanu sv. Misu odslužio je naš opće ljubljeni župnik* **Don Niko Zlovečera,** *neumormi revnitelj i štovatelj Gospe Lurdske. Propovijed, koju je preko sv. Mise izrekao sam presvijetli Biskup, najspasonosnije se dojmila slušateljâ. Svi su prisutnici bili upravo ushićeni sjajno uspjelom proslavom, o kojoj i danas mnogi najvećim oduševljenjem govore.*

Hvala moćnome zagovoru Bl. Djevice Lurdske i samoprijegornom radu našega župnika, kad naš narod vrlo dobro pozna **Povijest Prikazanja,** *a najvećim zanimanjem prati čudesa, koja se zbivaju u Lurdu.* «**Naša Gospa Lurdska**» *je dosta raširena. Na stotine kuća ima vaš* **Vjenčić,** *a mnogobrojne se obitelji svagdano hrane čitajući Vaše nikada dosta ne nahvaljeno djelo:* **LURD.**

Župljanin.

◇○◇

Makarska, dne 13. kolovoza.

Prošlu nedelju t. j. 11. ov. mj. u obližnjem selu **Makru** *obavila se rijetka i velebna svečanost, kakve mješćani još ne pamte. Bilo je naime taj dan* **posvećenje krasnog novog oltara i Spilje u čast Lurdske Gospe.** *U oči svečanosti na putu kod crkve u daljini od pô kilometra gorahu žarkim plamenom zapaljene zublje u obliku polukruga, koji mi sa Makarske obale gledasmo kao goruću krunu — dok je bezbroj vatrometa, što se dizaše pod divotno naše nebo, navješćivalo važnost sutrašnjega dana. Što je sve drugi dan ovo ubavo seoce doživjelo, nije mi moguće sve napisati. Sa svih strana, a ponajviše iz samog našeg grada, pohrli mlado i staro u Makar, da se tamo presv. Djevi pomoli i pokloni. Oko 11 sati započnu sv. čini, koje je obavio presvijetli* **naš biskup Carić,** *taj osobiti štovatelj i ljubitelj Lurdske Djevice. Divno i ganutljivo slovo, što ga izreče prigodom posvećenja, ostat će neizbrisivo u našim pametima. Jedva oko jednog sata, kad svršiše sveti čini, sjeti se narod, da bi bilo već vrijeme, e se i tijelo štogod okrijepi. Svijet se dakle razigje, ali naskoro se u tri sata opet sakupi, da zajednički izmoli sv. Krunicu.*

Poslije sv. Krunice slijedila je veličanstvena procesija s kipom Bl. Gospe. Nakon procesije bi blagoslov sa Svetotajstvom, i tako puni utjehe i radosti nebeske razigjosmo se svojem milom kućnom ognjištu. Pohvaliti nam je gorljivog našeg župnika, koji se sa svom snagom zauzeo sa ostalim štovateljima M. B. L., e da se ovaj krasan spomenik (koji stoji preko 3000 kruna) čim prije podigne na slavu «Kćeri Nebesa». — A ti, o Djevice mila, o Djevice ljubljena, čuj moj glas i moju želju! Daj, da se u svakoj župi diljem mile nam Domovine podigne ovakov spomenik, e da tako čitavo: **Predzigje Kršćanstva** *postane jedan spomenik Tvoje ljubavi i Tvoje dobrote, Tvoje moći i Tvoga milosrgja!*

N. A...

◇◇

Bakar, dne 23. kolovoza.

Da udovoljim želji svojih dobrih pretplatnika — imam ih istina malo, ali se njima mogu ponositi, jer su prava Marijina djeca — evo me, prečasni, da Vam javim, kako moji pretplatnici upravo neustrpljivo očekuju dan, kad će im na vrata banuti «N. G. L.», taj širom Domovine najobljubljeniji list. Kakovom su samo čežnjom očekivali 9. i 10. br.!.. Odmah slijedeći dan, kad sam im porazdijelila glasnike, [1]) *mnogi su me susreli i suzom radosnicom na licu mi pripovijedali, kakovom su nasladom pročitali glasnike.*

---

[1]) Eto vrijedne povjerenice! Ona odmah **slijedeći dan** porazdijeli glasnike. Tako i treba! Neka samo se i drugi za njom povedu, pa će vidjeti, kako će se broj pretplatnika odmah podvostručiti.

Nekoji su mi dapače naložili, da Vam se zahvalim u njihovo ime na trudu, koji ulažete oko uregjivanja glasnika, te Vam što prije pokaže svoje lijepo lice gornja crkva, koju sa tolikim žrtvama i trudom podižete u čast drage Gospe Lurdske.

Sretni su, što Vam je uspjelo tako lijepo prvo hodočašće u Lurd..., te se nadaju, da ćete drugim hodočašćem dvostruki broj Hrvata povesti pred Masabjelsku Hrid, da se tamo poklone neprispodobivoj Djevici... Ja sam, prečasni oče, bila tako sretna, te sam se našla u Vašoj čarobnoj Kripti, kad se na povratku iz Lurda služila sv. Misa u zahvalu divnoj Majci Mariji na sretno uspjelom putovanju... Kako su mi bila mila lica sretnih hodočasnika, na kojima se tako lijepo odrazivalo nutarnje blaženstvo, sreća, veselje, što su mogli utisnuti svoj poljubac na Masabjelsku Hrid. — Još bih Vam imala štošta javiti, osobito kako neprijatelji Boga i Crkve njegove svete sikću i govore proti Lurdskim čudesima, o kojima ste Vi rekli, da su im »trn u oku« — ali to za drugiput, jer vrlo dobro znam, kako je Vama dragocjen prostor... Uza sve to ne mogu da ne kliknem: **Zivjela Djevica Lurdska u srcima svih!**

Filomena P.

Kutjevo, polovinom kolovoza.

Kad se začulo, da će ove godine otići u Lurd posebno hrv. hodočašće, sav narod Kutjevačke župe stao se izvanredno za to zanimati. Odmah se javi oveći broj pretplatnika za list: **„Naša Gospa Lurdska“**, *samo da saznadu što više o Lurdu, a neki počeše snovati i o tom, kako bi i oni mogli u Lurd. I zaista, da nema siromaštva, koje neprestance tišti naš ubogi narod — bila bi se ove godine lijepa kita naših župljana poklonila dragoj Gospi u Lurdu.*

Neke djevojke — tako je bilo svima zavladalo oduševljenje za Lurd — rekoše svojim roditeljima, neka im dadu putni trošak, pa se odriču svečanih svatova....

Župnik je narodu u Crkvi oglasio dan hodočašća, i dok je ovo na putu bilo, u crkvi se javno za dobar uspjeh molilo. A da oni, koji se radi troška ne mogoše hodočašću priključiti, bar duhom u Lurd pogju, naručio je vlč. g. župnik krasno uvezan **Album, u koji je na hiljadu Kutjevačkih župljana upisalo svoje ime i svoje posebne želje Gospi Lurdskoj, da ih Ona prinese Svojem Sinku.** *Album bi zavezan* **trobojnim svilenim hrvatskim vrpcama,** *a odnijela ga sa neizrecivim veseljem hodočasnica* **Reza Bareković** *i u Lurdskoj Crkvi na oltar položila, a poslije ga u ondješnju riznicu pospremiše.* **Pročelni list nosi sa izvanjske strane grb trojedne kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije,** *a natpis jest:* **Kutjevo u Hrvatskoj (Slavonija) Majci Božjoj Lurdskoj 1908.** *S nutarnje strane jest slika trgovišta Kutjeva.*

Iza toga malo ne čitav Album ispisan je imenima i molbama.

Da se pak i u našoj crkvi možemo pred kipom Gospe Lurdske moliti, naručio je ljubljeni naš župnik pomoću dobrovoljnih prinosa iz Beča krasan novi kip Lurdske Gospe i Njene Vjesnice — Bernardice. U crkvi je po našem vještom zidarskom majstoru, **Josipu Zlatiću,** *sazidana od kamena krasna Spilja, u koju je kip postavljen. Uz kip su dva angjela, a pred podnožjem nevina Bernardica sa krunicom i svijećom u ruci. Pukotine megju kamenjem su ispunjene zelenom mahovinom, a sa strane pričvršćen je bršljan i divlja ruža. Kip je svečano blagoslovio 20. rujna ov. g. preč. g.* **Pajo Krempler,** *župnik kutjevački i prisjednik duh. Stola Zagrebačkog uz mnogobrojnu azistenciju i silno mnoštvo naroda.*

Kutjevački župljani mogu se s punim pravom ponositi, što im njihovim prinosima resi crkvu tako krasan kip, pak nema sumnje, da će si mnogi pred kipom Gospe Lurdske izmoliti od dragog Boga mnoga vremenita i vječna dobra. Dao Bog i Lurdska Gospa, da tako bude!

Vj. Špringer, kapelan.

Za dobru knjigu.

Javljamo svima onima, koji bi bili voljni uzeti bar 5 knjiga **Lurd** za raspačavanje, da im je Uredništvo pripravno poslati i da će ih duže vremena počekati za isplatu.

Nekoje su požrtvovne osobe u Zagrebu, Varaždinu, Dubrovniku i Sarajevu, na stotine komada

raspačale, i to tako, da su im oni što su uzimali knjigu plaćali mjesečno po 1 kr., i tako u 3 mjeseca, a da nijesu niti opazili, isplatili pošteno knjigu.

Naprijed, braćo, u boj za dobru štampu, kojom ćemo jedino moći uspješno odoljeti navalama sa strane neprijatelja na sv. Vjeru i Crkvu. Danas se ne vodi borba mačem, koliko crnilom i perom. Imao je dakle pravo čuveni Franjo Veijò, kad je rekao: «Kao što je negda krv mučenikâ bila sjeme kršćana, tako je dandanas pero dobrih novinara». Stroga je dakle i sveta dužnost svakoga kršćanina, da svim silama širi sjeme korisnih knjiga; jer se može reći, da kolikogod proturi dobrih knjiga u svijet, toliko će duša Bogu svome predobiti.

Ponovno dakle velimo: Neka je svaki čitatelj «*Naše Gospe Lurdske*» neutrudivi apoštol dobrih časopisa, novina i knjiga!

Molimo sve naše prijatelje da naš list med svojim okolinom i sumišljenicima neumorno šire.

Ponovno upozorujemo sve one predbrojnike, koji nijesu isplatili pretplatu, da to odmah učine. Neka se sjete one: **„Tko brzo daje dvaput daje.“**

Mnogi vrijedni i požrtvovni pretplatnici iza kako sam pročitaju naš glasnik posugjuju ga drugima i na taj način stiču nove pretplatnike. Ovo je vrlo uspješno sredstvo za širenje dobre štampe, pa preporučujemo svima da to čine.

SADRŽAJ:

Papa Pijo X. (249) — Pogled na Crkvu sv. Petra (slika) — Vječni im pokoj! (251) — „Ali što sam ja Gospi skrivila?...“ (252—256) — Vječna mladost (257—258) — Slijepa i hroma ozdravila (259—262) — Povijest Lurdskih Prikazanja (263—264) — Gospogja Katarina Lapeir (265—266) — Naši Dopisi (267—271) — Za dobru knjigu (272) — Vazno za sve — U Francuskoj.

Poziv na pretplatu.

Zamoljen sam od skoro većine hrvatskih hodočasnika u Lurd, da opišem naše prvo hrvatsko Lurdsko hodočašće u posebnoj knjizi.... Odazvao sam se toj želji spremno i rado. Djelo će izaći štampom svakako u prosincu ove godine.

Bit će opremljeno i sa više lijepih i izvornih slika, a kako ću uspjeti sa sadržajem, to znade Bog, a sudit će Hrvati.... Držim, da ću se uz pomoć Božju ipak moći odužiti svestranom očekivanju mojih vrijednih suputnika, a napose svim svojim čitateljima pružiti najugodniju zabavu. Ovisi o poštovanim prijateljima, kako će biti visoka cijena knjizi.... Sve se vrti tek izmegju jedne do dvije krune.... Da uzmognem udariti stalnu nakladu i prema tomu obračunati sa svim tiskarskim i inim troškovima, nužno mi je znati za broj pretplatnika. Umoljavam najsmjernije svekolike prijatelje lijepe knjige i katoličke prosvjete, da mi bezodvlačno izvole javiti, koliko primjeraka knjige žele preuzeti, a koliko knjiga i kome mogu za stalno priposlati u njihovom kraju?

Ovime ljubezno se preporučujem svima i svakome, te se uz odlično štovanje bilježim ponizno odani i zahvalni

Ivan Nep. Jemeršić,
župnik i nar. zastupnik,
pošta Grubišnopolje (Hrvatska).

Đunav Rendić

umjetni slikar,

❖ ❖ ❖ **ZAGREB** ❖ ❖ ❖

Prilaz, br. 18. **Prilaz, br. 18.**

Sin glasovitoga umjetnika u kiparstvu.

Preporučuje se slavnomu općinstvu i župnicima za dekorativne radnje, a osobito za slikanje u crkvama.

Cijene umjerene.

Prva parna tvornica svijeća

JOSIPA JAGODNIKA

odlikovana zlatnom kolajnom.

SKLADIŠTE:

RIJEKA. Via Riva br. 5. Telefon 697.

TVORNICA:

SUŠAK, vlastita kuća, blizu Piramide. Telefon 696.

Čast mi je preporučiti napose velečasnomu svećenstvu a i ostalom p. n. obćinstvu u opće moje proizvode svijeća, duplira, i cerina u svakoj veličini, kao i uskrsne svijeće izragjene u basreliefu, bojadisane, sve od čistog garantiranog pčelinjeg voska, koji ja sam pobjeljujem, i to prve, druge i treće vrsti.

Osim toga imam uvijek u skladištu po izbor stearin-svijeća svake vrsti cijegjenoga meda i u saću, po izbor tamijana, stjenja, Gersheim itd. itd. uz najpovoljnije cijene, koje se ne boje utakmice.

Kupujem žuti vosak, stari vosak i otpatke od voska u svakoj količini.

U nadi da ću biti kao i dosele počašćen brojnim narudžbama, biljcžim se sa osobitim počitanjem

JOSIP JAGODNIK.

Pravih **dalmatinskih vina** iz vlastitih vinograda uz najniže cijene, u svakoj količini može se dobiti jedino u skladištu vina:

J. TOMASOVIĆ

Rieka. Via Macello 7.

(Piazza Scoglietto).

Za čistoću robe polaže garanciju, eventualno pokvarena vina prima nazad, ili odbije od svote. Cijene nevjerojatno niske. Uzorci badava. Lijepa prigoda za svakoga.

Nadalje se moli gg. mušterije, da bi kod svake narudžbe izvoljeli izraziti svoje želje i pritužbe, e da se uzmogne uzeti u obzir.

Pokornyev ❖

❖ *pelinkovac*

(Vermuth)

najbolji želučani liker na svijetu.

Prodaje se.

1. **Krasni umjetno izragjeni na stupove masivni oltar** iz tvrda drva (orahovine) sa svima pripacima visok 6 m. i 69 cm.; širok 4 m. i 54 cm.

2. **Propovjedaonica** uza zid od čvrsta drva, lijepo izgragjena.

3. **Lustar** od stakla i žutoga mjeda.

Sve ovo i još nekoje druge za crkvu potrebite stvari mogu se dobiti kod **OO. Kapucina na Rijeci** — **najjeftinije.**

Nagragjena ljekarna
„ALLA SALUTE"
RIJEKA,
naprotiv palače „Adria" blizu **Kapucinske Crkve,**
ima na izbor svih lijekova domaćih i izvanjskih.

Recepte vrši i šalje izvan Rijeke kretom pošte svaki dan.

Preporučuje osobito svoj
Elisir „Dug život"
„Amaro Alpino"
od dra FENENTA od Švedske, pripravljen od **Dra. A. Mizzana.**

Ovaj izvrsni lijek liječi s najboljim uspjehom različne bolesti, kao hemoroide, želudčane bolesti, neprobavljivost, bolest u jetrima, povratnu groznicu, a takogjer je najizvrsnije sredstvo za čišćenje krvi.

Ljekarna k Spasitelju
(AL REDENTORE)
H. BABIĆ
na RIJECI
blizu velike crkve.

Preporučuje:

Kapi Spasitelja bolesnima na želucu.

Kapi za more, bočica 40 filira (20 novč.)

Na svaki šest bočica dobije se jedna badava.

Otprema se i sa poštom, no najmanje šest bočica.

I svi ostali lijekovi najbolji su iz ove ljekarne.

Kašlješ li, tad uzimaj iskušani, uopće poznati **prah za kašalj** (Hustenpulver) 2 žličice svaki dan u pol čaše mlijeka, koje je na pô toplo. — **Cijena 1 kruna.**

Ako trpiš od neuredne stolice, tad uzimaj **Domaće pilule.** Prije spavanja 1 pilulu. — **Cijena 50 filira.**

Boluješ li od reumatizma, naruči si **Aromatički balzam.** Uporaba naznačena na boci. — **Cijena 1 kr. 20 fil.**

Hoćeš li, da ti ojačuju živci, mišice itd. služi se u mnogim lječilištima od liječnikâ preporučenim **Laurol**-om. Uporaba naznačena na boci. — **Cijena 2 kr. 50.**

Svi ovi lijekovi dobivaju se u **ljekarni**
CAMUS, STERNBACH, Opatija (Abbazia).

Otprema se ne će računati. Otprema se ne će računati.

VAŽNO ZA SVE!!!

Sretni smo, što možemo javiti svim svojim suputnicima — dragim našim Hrvatskim hodočasnicima — da su nam stigle iz Lurda **fotografije**. Takogjer smo veseli, što im možemo najaviti, da su upravo **sjajno** uspjele i to ne samo čitavi skup, **nego i svaka pojedina osoba.**

Moglo bi ih naskoro nestati, pa stoga sve najljepše umoljavamo da nam odmah i bez oklijevanja jave, žele li imati fotografiju i **koliko** komada. **Najuputnije bi bilo, da se oni, kojih je iz istoga mjesta putovalo, više dogovore i da jedan naruči za sve.**

Sigurno se ne će naći niti jedan hrv. hodočasnik, koji ju ne će naručiti, jer tako uspjela slika ne samo da će im služiti za **ures** kući, nego će ih neprestance sjećati na ugodne dane i nezaboravne časove, koje su sproveli u milom i stoput blagoslovljenom Djevičinom Gradu.

Slika se šalje samo onima, koji novac pošalju **unaprijed** i onima, koji izraze želju, da im se pošalje sa **pouzećem.**

Uredništvo je slike već počelo otpremati svim onima, koji su ih naručili. One, pak, koji toga nijesu učinili, umoljavamo još jedanput, da što prije učine. — Cijena sa poštom **4 kr. 30 fil.**

Glede molitvenika „Ave Maria", radi kojega nam danomice stiže sa svih strana pisma i narudžbe — upozorujemo, da se oko njega radi najžilavije i neprestano — ali takogjer i najsavjesnije, budući da želimo pružiti hrvatskome narodu ne samo štogod, nego molitvenik, kojemu sa nikakova gledišta ne će biti prigovora. Molitvenik je više manje već dovršen te će ga svi moći imati **najdalje** do 25. studenoga.

Ovih smo dana nekojim našim dužnicima poslali račun. Megjutim smo kakovu desetoricu upozorili na dug, koga su oni savjesno i pošteno — kako se kasnije ispostavilo — uplatili.

Takove najsmjernije molimo, da nam ne zamjere, tim više, što je naše osoblje oko Otpravništva — želeći svima u svakoj stvari ugoditi — silno zaokupljeno poslom, pa mu se uslijed toga može lako potkrasti kakova netačnost.

Nu ima nekojih, koji su bili upozoreni na dug, ali oni ni bijele ni crne. **Takove ovdje ponovno molimo, da udovolje dužnosti te dug isplate ili nam je bar jave, da ih počekamo.**

U Francuskoj

se nikome ne gleda u brk, već se svakome kroji pravica po pravu i poštenju.

Evo ti, vrli hrvatski radniče i pošteni seljače, primjera, koji si dobro upamti!

U mjestu Veniseju
pokrajina: *Hot-Saon*
gragjanin je
g. Pern, framasun,
optužen, da je
ubio
gosp. Barberota, katolika
sa revolverom.
OSUDA:
150 kruna globe
sa prizivom.

U mjestu Vilar-sir-Tron,
pokrajina: *Hot-Saon*
gragjanin je
g. Blan, kapelan,
optužen, da je
gurnuo
nekoga oružnika.
OSUDA:
Dva mjeseca teške tamnice
bez priziva.

Zašto smo mi iznijeli ovaj istinit primjer? Samo zato, da se naš pošteni narod uvjeri, koliko imamo vjerovati nekojim ter nekojim novinama, kao što je **„Obzor"**, **„Pokret"**, **„Slobodna Riječ"**, Spljetska *„Sloboda"* i „Pučka (?!) Sloboda", kad nam počnu što gatati o nekakvom *bratstvu, jednakosti i slobodi,* koja da tobože vlada u Francuskoj.

Ali gospodo Urednici takovih novina! zar u tome sastoji *bratstvo,* da Francuska vlada tjera na hiljade redovnika i redovnica iz domovine, kojoj su oni najpožrtvovnije služili, bilo u bolnicama kao poslužnici bolesnika ili u školama kao učitelji mladeži, živeći u potpunome siromaštvu, čistoći i poslušnosti??!

Zar je to *jednakost,* da, dok se dozvoljava najnečednijim i najsramotnijim povorkama, da hodaju po ulicama, ne dozvoljava se katolicima, da javno u procesiji proslave i čast iskažu svome Bogu u Presv. Hostiji, već se moraju skrivati po crkvama, koje same nijesu već puštene na miru, nego se danomice zatvaraju i pretvaraju u *magazine, framasunske lože, židovske temple* i što ti ja znam, u što sve?!

Je l' de to da je jednakost?!

Ili možda *sloboda* sastoji u tome, da nekolicina bezbožnih ljudi, kao što je *Klemansó, Žoré, Brian, Viviani,* može po miloj volji bacati iz škola, bolnica, ubožišta, iz sudnica, iz vojske, iz mornarice **Propelo** — taj starodrevni znak pravoga napretka, prave prosvjete, prave jednakosti, bratstva i slobode?!

Po vašem pisanju i vladanju regbi da i vi shvaćate onako *slobodu, bratstvo i jednakost,* kako je shvaćaju i provode Francuski sadanji vlastodršci. Ali ako je vi tako shvaćate, ne shvaća je hrvatski narod, koji će vas prokleti i ustati listom protiva svih onih, koji bi ga htjeli usrećiti takovom *jednakosti, bratstvom i slobodom!!!. . .*